„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком, недељом, на целом табаку, а уторницом на по табака

ЦЕНА ЈЕ ОВА
за Аустро-Угарску
за целу годину . . . . . 14 ф. — н.
на по године . . . . . 7 ф. — н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
За Србију (у сребру)
на годину 35 дин. на пола године 17½, дин на четврт године 9 динара.

ЗАСТАВА.

ОГЛАСИ рачунају се по 6 новч. од сваке врсте оваких ситних слова, за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“ у Нови Сад.

НЕНАПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се.

РУКОПИСИ не враћају се натраг.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 97. У Новом Саду у уторак 26. јуна (8. јула) 1884. ГОДИНА XIX.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Крајем овога месеца истиче претплата за оне наше претплатнике, који се на по године или на другу четврт претплатили.

Позивајући пошт. претплатнике на обнову претплате, изјављујемо, да лист без готове претплате не можемо никоме слати, па за то умољавамо пошт. претплатнике, да претплату за времена, и то најбоље путем поштанских упутница, послати изволе, како би се лист без прекидања отправљати могао. Наруџбине без новаца не могу се уважити.

Претплата, огласи, као и наплате за то, нека се изволе упутити на администрацију „Заставе“, а само дописи и остало, што се тиче уређивања листа, нека се изволи слати уредништву „Заставе“.

„Застава“ излази четир пута на недељу.

Претплата стаје за аустро-угарску монархију: на целу годину 14 ф., на по године 7 ф., на четврт године 3 ф. 50 н., на месец дана 1 ф. 20 н.

За Србију: на целу годину 35 дин., на по године 17½ дин., на четврт године 9 дин., на месец дана 3 динара.

За Црну Гору и Немачку годишње 18 фор., за Швајцарску, Румунију, Русију, Италију, Бугарску, Француску и Америку 20 ф., или саразмерно на четврт године.

У Новом Саду 24. јуна 1884.

Администрација „Заставе.“

Политички преглед.

Прошлог петка држан је у **Будимпешти** у палати министарског председништва **савет министарски**, ком су, као што „Буд. Кор.“ јавља, присуствовали сви чланови кабинета угарског. Осим многих текућих послова утаначен је програм рада појединих министарства за ово лето. Буџети појединих министарства за идућу годину биће до 10-ог јула доготовљени и министарству финансија поднесени, које ће за тим израдити онај део прорачуна, што се односи на приходе. Сабору поднеће се предлог прорачуна тек пошто се буду конституисали поједини одбори. — Делегације, које ће се ове године у Будим-Пешти састати, биће концем мес. октобра сазване. Сва министарства приуготовљавају законске предлоге за сабор. Какви и који су то предлози, о томе поменути лист ништа не јавља. Помиње се тек само толико, да се међу тим предлозима налазе и важни органски закони.

19-ог о. м. био је у Загребу **партајски збор „странке права“**. Осим посланика ове странке на сабору троједничком, присуствовали су овоме збору још и изасланици из појединих крајева Троједнице, но веле да одзив није особити био. Из Славоније био је присутан само један адвокатски вежбеник из Осека. Живљи, у неколико, био је одзив из банске Крајине, са Приморја и из Загорја. На збору говорили су мал не сви „правашки“ посланици и донесен је закључак, да ће странка и на даље стојати на темељу „хрвацког државног права“ и да ће при идућим изборима сасма самостално поступати. Организација странке отпочета је у толико, што је земља раздељена у 24 округа, и за сваки округ наименован је посебан комесар. Странка смера у 55 изборних срезова своје кандидате поставити, по означење особе остављено је дотичним изборним одборима. У Трансакцију са осталим опозиционим странкама упуштаће се „странка права“ само онда, ако њен кандидат не буде имао никаквог изгледа, да ће моћи продрети.

Поменуто је у овоме листу да је „Пол. Кор.“ обнародовала две **ноте бугарске владе**, односно бугарског министра иностраних послова Балабанова. У првој од тих двеју нота, управљених српскоме агенту у Софији Симићу изјављује Балабанов, да влада бугарска није никада имала буди каква посла с којом стражом српском „с оне стране границе“ а још мање да је тражила какву пограничну тачку, која је интегрирајући део српске краљевине. Влада бугарска вршила је тек само своје неоспориво право на свом сопственом земљишту, не преко пута од Врегове већ сасма уз то место, у његовом подручју и с ове стране Тимока. Локалне власти у Видину вршиле су строго своју дужност; оружани људи који су преко српске границе долазили позвани су од тамошње полицијске власти, да се натраг врате; оружана сила није против њих употребљавана. С оне стране границе, коју у том пределу по 33. протоколу јевропске делимитационе комисије Тимок чини, нису власти видинске ништа предузимале, а не би ни смеле то чинити. Бугарска влада нити је сама помишљала нити је своје органе икада овластила, да врше какав му драго авторитет на земљишту, које не чини саставни део кнежевине. — У другој ноти очитује Балабанов, да је држање владе бугарске према емигрантима из Србије било вазда најкоректније и потпуно лојално. Бугарска није могла издати бегунце који у њој уточишта тражише, али она није повредила међународне обвезе у том погледу. Бугарска се не може прилагодити жељи кабинета српског, да неодложно удали са границе и из Софије све српске емигранте. Србија тражи ово у име пријатељства. У име тог истог пријатељста сврађа Балабанов позорност српске владе на многобројне и многостручне интересе, који везују обе суседне земље. У сваком случају Бугари сматрају себе слободним од одговорности за последице овога спора. — Тако бугарски министар, али вест што смо је у једном од прошлих бројева по „Гл. Срн.“ донели, та вест не даје сасма заправо влади бугарској, јер из ње излази, да надзор над емигрантима није био „најкоректнији“ и „потпуно лојалан.“

Претпрошле суботе **стигао је на Цетиње новоименовани заступник републике француске** при двору Његовог Височанства књаза црногорског, Шефел, а у недељу у једанаест сах. пре подне имао је част да се, по прописаном церемонијалу, представи књазу Николи и да му у нарочитој аудијенцији поднесе акредитивна писма, којима се оверовљује при двору цетињском у својству отправника послова републике француске.

Предавајући акредитивна писма заступник Шефел је поздравио књаза Николу овом беседом:

„Господару,

Част имам поднети Вашем Височанству писма која ме акредитују код Вас у својству отправника послова Републике Француске.

Овим избором, који је пао на мене да будем код Вашег Височанства тумач сталне симпатије моје владе, ја сам у толико сретнији, што сам у исто време добио налог да вам предам знакове Почасне Легије.

Налажући ми ову двоструку мисију. г. председник републике нарочито ми је препоручио, да из разим Вашем Височанству осећања искренога пријатељсва, од којега је хтео овом приликом, да Вам даде еклатантно сведочанство, и да вам такође саопштим жеље, које он има за напредак Ваше владе и за срећу књажевине.

Сва моја најживља брига, Господару, биће на то обрнута, да подржим и још више учврстим односаје, који тако сретно постоје између обе државе. А да би ми тај задатак био што лакши, ја ћу просити благонаклоно поверење Вашега Височанства. за које вас молим да будете уверени да сву цену на то полажем да га оправдам“.

На ово је књаз Никола одговорио:

„Господине министре! Са живим задовољством примам писма која Вас акредитују код мене у својству отправника послова републике француске.

Ја сам особено дирнут осећајима благонаклоности и симпатије, које ми изражавате господине министре, у име господина председника републике француске; и дубоко чуствителан за високи знак одликовања којим ме је изволио почаствовати даровавши ми знакове ордена Почасне Легије, ја Вас молим, господине министре, да будете код председника француске републике тумач моје дубоке признателности за овај нови доказ његове високе благонаклоности, и да му благодарите на жељама које има за напредак моје владе и срећу моје књажевине, као и да га уверите у исто доба, да ће све моје настојање на то бити управљено да заслужим симпатије француске владе.

Да би Вам се олакшала Ваша мисија, Ви можете од данас, господине министре, рачунати на моју најревноснију потпору као и на помоћ моје владе и можете бити уверени, да ћемо се трудити постојано, да подржимо и учврстимо односаје, који тако срећно постоје између републике француске и моје књажевине.“

За тим је нови заступник предао књазу акредитивна писма и знакове ордена Почасне Легије.

Исти дан на вечер даван је у двору обед у част новоме француском заступнику г. Шефлу.

Са сабора троједничког.

[Седница од 15. (27. јуна.)]

Потпредседник господин Хрват отвара седницу у 10 сах. Од земаљске владе присутни оделни предстојници Станковић и Вончини и управитељ правосудна одељења Клајн.

Бележник Поповић чита записник о последњој седници, који се оверава без примедбе.

Прелази се на дневни ред, на расправу о приносу народном земаљском позоришту.

Први говорио је посл. др. Марковић. Препочујући предлог заступника г. Црнадка, др. Марковић доказивао је, да досадање дефиците у народном земаљском позоришту, које се повлаче већ кроз десетак година, није скривила сама опера, већ све околности укупно, које утичу на позориште, пречећи његов развитак. Поглавито је истицао, да је позориште просветан а не забавни завод, да је последњих година знаменито по народу разширило и унапредило заузимање за свирку, која народ управо просвећује и оплемењује.

Посл. Фолнеговић. Препоручујући предлог Карла пл. Михаловића, тврди, да би се, повишењем субвенције од 8000 фор. од стране града и неповишујући субвенцију у земаљском прорачуну — дала врло добро одржати и опера и драма, чему је најбољи доказ бивша управа г. г. Мандровића и пл. Зајца, који су за обе гране уметности имали у год. дана само две хиљаде форината мањка. Предлог Михаловићевје најсходнији, јер оставља сабору, да питање темељно проучи.

Посл Каменар препоручује предлог посланика Црнадка.

Посл. Сермаж препоручује предлог прорачунског одбора наваћајући да би свако већ с егоистичког гледишта радо подупирао заводе, који стварају угодне социјалне одношаје, но интереси земље саветују, да се садања субвенција не прекорачује.

Посл. др. Војновић препоручујући предлог посл. Црнадака изјављује да је из изјаве оделног предстојника Станковића црпео не толико страха колико ухвање да ће се опера ипак одржати. Како ће народ у Троједници будуће године славити педесетогодишњицу свога културпога препорођаја нада се, да се неће секиром одсећи једна грана културнога живота, а та је грана опера..

За тим је говорио посл. Јосиповић. Бранећи одб. предлог нагласио је, како је сасма погрешно оно мњење, да је против опере сваки онај, који није за повишење субвенције. Говорник је за оперу, али против повишења субвенције.

Пошто су још говорили оба предлагача узе реч оделни предстојник Станковић, који очитова, да ће земаљска влада обзиром на потпору, коју је град Загреб обећао, тражити начина, да се опера одржи; будући пак предлог посл. Црнадака безусловно захтева да се опера одржи, моли кућу да га одбије и прихвати предлог одборски.

После говора извештача Мишкатовића гласано је о предлогу одборском да се позоришту даде субвенција од 32000 ф. гласало је посл. 61 за, 20 посл. против овог предлога. По овоме пао је предлог посл. Црнадака.

За тим се гласало о предлогу посл. пл. Михаловића и другова. Председник позива ову господу, која су за предлог Михаловићев, нека устану. Са „дивљаци“ устане сва левица, онда гроф Пејачевић, Станковић М. др. Медаковић, Гавела и Слијепчевић. Бележници броје гласове. На левици вичу: већина! — Председник предузима контра-пробу гласања, позивајући оне, који су против предлога Михаловићевог, да устану. Бележници опет броје гласове. После неколико минута изјави председник. За предлог посл. Михаловића гласало је 40, а против предлога 44 члана. Дакле је предлог Михаловићев већином од 4 гласа одбијен. („Нар. нов“. веле, да је против предлога Михаловићевог гласало 47 чланова, дакле још 3 више, него што је председник изјавио; јер бележници нису своје гласове убројали.)

На левици диже се сада вика, да председник није прави резултат гласања прогласио, да бележници нису тачно бројали, јер да је већина била за предлог Михаловићев. — Председник и бележник Поповић протестују против подметања, да поступају страначки. Вика бива све то већа. Председник неда се међутим том виком збунити, већ позове бележника Стековића, да прорачун чита даље.

Остали наслови III. поглавље примају се без расправе, а тако и наслови поглавља IV. одељење за богоштовље и наставу до наслова „Средња училишта“.

Посл. Арнолд ставља предлог, да земаљски автономни буџет преузме издржавање беловарске крмале реалне гимназије у целости на свој терет.

Председник изјављује, да је прорачунски одбор створио истоветан закључак, који ће доћи на претрес; умољава с тога посл. Арнолда да повуче предлог свој натраг.

Посл. Арнолд изјављује, да не узима натраг свој предлог већ моли, да исти дође на претрес заједно са закључком одборским.

Председник закључи седницу и закаже идући састанак за суботу у 9½ сах. пре подне.

[Седница од 16. (28. јуна.)]

У овој седници, коју је потпредседник М. Хрват после 10 сах. отворио, читан је пре свега записник о прошлој седници. Пре но што је исти одоставерен узе реч посланик Црнадак те изјавив да има на прочитани записник више приговора да учини, моли, да се седницу претвори у тајну.

Председник Хрват изјављује, да није нимало противан овоме захтеву, ма да и не може приговоре посл. Црнадка сматрати њежнима. Пошто за предлог посл. Црнадка устаде довољан број посланика, то буде јавна седница претворена у тајну.

У јавној седници, која је настављена у 12½ сах. узе реч посл. Црнадак. Пошто се споразум није могао постићи, предлаже да се промене задње ставке записника. Задња седница текла је мирно и глатко, док се није дошло до гласања о Михаловићевом предлогу. Резултат тога гласања није био после против пробе сасма јасан. Зато је говорник тражио да се поименце гласа. Но председник то није уважио, већ је енунцирао резултат гласања. Тиме је председник своју власт прекорачио, што је изазвало такову буну, да се даље није могло већати. Зато је и расправа која је даље следила о наслову XIII. XIV. и XV. за тим о поглављу IV. наслов I. неправилна а записник о томе некоректан, с тог предлаже, да се те ставке збришу и о њима поново расправа поведе.

Председник Крестић, позива Црнандка, да свој предлог формулише.

Посл. Црнадак формулише устмено свој предлог.

Посл. Каменар истиче, да се његов предлог о гласању поименце није тицао само предлога Црнадкова већ и Михаловићевог. Но подпредседник Хрват није се на то обазрео, већ је дао о Михаловићевом предлогу устајањем гласати, на то је настала бука, а потпредседник Хрват не обзирући се на то, дао је даље разправљати о прорачуну. Тражи, да се из записника збрише и резултат гласања о Михаловићевом предлогу.

Председник Крестић опомиње говорника да остане при предмету, јер ће му иначе морати одузети реч.

Посл. Каменар ограђује се против оваковог поступка.

Посл. Црнадак разјасњује свој предлог и наваћа, да се има бриcати у записнику и онај пасус, где је реч о гласању о Михаловићевом предлогу.

Посл. Писачић. Препоручује предлог Црнадков. Говори о мађарској политици, о будућем сабору.

Председник Крестић. Опомиње говорника, да се држи ствари.

Потпредседник Хрват. Побија тврдњу Каменарову, да се морало поименце гласати и о предлогу Михаловићевом. Кад је он предложио, да се устајањем гласа, није нико проговорио. Даље већање било је сасма правилно. Моли, да се записник верифицира.

Посл. Фолнеговић. Изјављује, да предлог Михаловићев има већину. Председник прогласио је не истинит резултат, услед чега је бука наступила. Предлаже, да се покуша још једанпут гласање.

Председник Крестић изјављује да је потраживање Фолнеговићево противно пословнику саборском.

Посл. барон Живковић. Помињући, да је записник слика онога што је било, очитује да Црнадков предлог смера на то, да све ово није истина. Предлаже, да се прекине свако дебатисање и да се гласа.

Посл. Мишкатовић. Позива да се јаве они, који су касније гласали, па ће Фолнеговић видети, да их је било више од 81, који су устајањем гласали. Као такове помиње говорник посл. Деренчина, Омчикуса и друге.

Посл. Спевец. Доказује, да је управ опозиција, која теорише.

За тим се прешло на гласање те је записник са 60 гласова против 17 оверовљен.

Пошто се прочиташе поднесци јавља председник Крестић да је умрьо посл. котара селскога Ђуро Матосовић. Сабор устајањем одаје последњу почаст имену покојниковом и кличе: Слава му!

За тим је посл. барон Рукавини интерпеловао владу; зашто имовне општине бивше вараждинске бригаде још нису уведене као власници преданих им шума и земаља?

Председник закључује после овога седницу, заказав идући састанак за понедеоник у 11 сах.

Прослава педесетогодишњег књижевног рада дра Јована Суботића

(Наставак.)

Добринци. (Овај је поздрав стигао поштом.)

У сред Срема село мало,
Добринци се оно звало,
А то чедно село бело,
Своме роду срећу је донело.

У сред села кућица је мала
Која ј' Српству књижевника дала.
То је кућа скромног свећеника
Где се Српству одљуљала дика.

Српска вила њега је дојила,
Српском песмом њега је учила,
Од мудраца књиге набавила,
Песником је њега учинила.

Од то доба педесет је лета,
Како Јово сакупљаше цвета,
Да окити Србе и Хрвате,
Да излечи ране им задате.

Да им срца врлином надахне,
И на вишу културу подстакне,
Да се браћа једном знаду боље,
И залече дојакошње боле.

Ти си Србу певао Немању,
Да му јадном поизвидаш рану,
А Хрвату њиног Звонимира,
Све у славу не бил било мира.

А сад славни роде Суботићу,
Ком се Срби са свих страна стичу,
Да прославе све твоје врлине,
Од којих ће да им сунце сијне.

На књижевном пољу што си зарадио
Потомству си спомен оставио
Које ће те увек спомињати
И лавровим венцем увенчати.

Захвалност знак је ово живи,
Да те Господ још дуго поживи.
Теби венци слава ти без краја
Са свих страна словенскога краја.

Паја Арсенић.

Ердевик (преко Илока.) Ердевичка општина кличе данашњем јубилару и своме родољубу дру Јовану Суботићу: Живио много и дуго за народ српски радио! — Паја Тањурџић.

Загреб. Српски клуб дели такође радост и весеље српске Матице у прослави педесетогодишњице славног нам народнога књижевника дра Јована Суботића, кому од своје стране овим честита и од срца кличе: живио! — Српски клуб.

Загреб. Клуб народне странке изјављује радост своју и честита велезаслужном свечару, радиоцу постојаном на пољу књижевности Ваше и напретка народнога у свих гранах његових. Живио славан и срећан на многаја љета! — Председништво клуба народне странке: Вукотиновић.

(Наставиће се.)

Дневне новости.

(О колери.) Из Тулона јављају, да је прошлог четвртка умрло од колере 16 особа, до сада највећи број. Од четвртка до петка, дакле преко ноћ умрло је од колере поново 7 особа. Др. Р. Кох чувени проналазалац паразита, који је преносилац колере, стигао је у Тулон, камо га је влада француска позвала. Марсељски лекари забранили су купање у мору. У Марсељу појавила се колера већ у свима варошким срезовима; само у срезу Монпанти где се налазе фабрике што израђују разне сумпорске фабрикате није још нико од колере оболео. — У Паризу до прошлог петка није нико од колере оболео. — Научењак Вирхов пише у „Насјоналу" о колери. Вирхов пребацује влади француској, што није за времена упознала и признала које је врсте колера. Пошто се колера у Тулону одомаћила, то сад већ нема више „неоспоривих" средстава против исте. Свака општина мора ће своју дужност чинити, а остане ли поштећена, имаће то више сретном случају захвалити. Могуће је да заразу у Француској треба међу блажије бројати, но то не треба никога да заведе, да буде у том погледу сувише поверљив. Тако Вирхов. — Из Беча јављају, да су се услед позива магистрата бечког многи лекари пријавили, да ће у случају потребе бесплатно у помоћ притећи. Санитетско одељење магистрата бечког спровело је организацију рада и службе за случај да се зараза у Бечу покаже, тако, да ће одмах своје деловање моћи отпочети. — Бечки „Wiener Medicinische Wochenschrift" доноси чланак, у ком писац разлаже, да је опасност, да колера у Аустро-Угарску продре, ове године много већа но лане. Писац сумња у истинитост службених извештаја, наиме што се тиче броја умрлих. Писац упозорује санитетске власти на католичке процесије и овима подобна вандровања и тражи, **да се безусловно забране**, „јер се тим процесијама крчи пута ужасним заразама. — Како ће и у нашој околини бити скорим слична процесија, упозорујемо местну надлежну власт, да се обрати министарству унутрашњих послова, те да с обзиром на претећу опасност замоли, **да се забрани процесија о католичкој Марији**. Ко је тек само једном имао прилике да види или и само да прође против ових процесија зна, да су ту на окупу сви предуслови за развитак разних зараза. Процесијама тим требало би једаред за вазда краја учинити. Болеснику не хасне, већ га још више убију; здравог не само што одвлаче у најважније доба од рада, већ га још здравствено оштете. Што неколицина попова и дотичне цркве том приликом нешто „заслуже", то тек не може бити разлог, да се те процесије и даље трпе, и да не говоримо о убитачности њиховој по јаван морал у дотичном народу..

Гледе наше вароши поменули би још ово. Да се пивару варошком забрани просипање испиротина па такозваној бари, које и онако доста кужан ваздух још већма трују. Од кад је нов мост саграђен пролази силан раденички свет улицом уз мађарску гимназију па даље домлом што води у такозвани „брукшанц". Уз тај пут и сасма уз-њ протеже се јендек, у који из пиваре сваки могући гад отиче. Отуда је такав смрад, да човек не може онуд пролазити. Пивару треба забранити пропуштање тих смрдљивих течности, те му наредити, да их износи на Дунав ниже канала.

У задњем броју поменулисмо корист чистоте, наиме телесне. С тим у свези а подсећајући на оно што смо већ прошле године тражили, на жалост заман као обично у нас, питамо: **Шта је са општим купатилом за сиромашније грађанство**? За сад нека је и ово доста.

Политичке вести.

— Из Загреба јављају, да је правосудни одбор у специјалној дебати одбацио предлог о укидању независности судаца у Троједници. Бан се и сам заузимао јако за предлог, но овај је ипак одбијен већином од једног гласа.

— У сабору троједничком а приликом расправе молбе одбора за грађење стоне цркве у Загребу за подељење припомоћи из земаљских средстава, напао је посл. др. Д. Старчевић на кардинала Михаловића, назвавши га мађарским кортешом.

— При изборима за трговачку комору у Прагу добили су Чеси већину. Чеси имају 32 гласа, Немци 16.

— У Моравској обављени су пре неки дан у сеоским општинама избори за земаљски сабор. Бирано је у све 31 посланик. Од ових добили су Чеси 23 а Немци 8 места. Чеси су освојили један срез Прошле суботе бирали су градови. „Преса" рачуна, да ће у новом сабору бити 49 присташа немачких „уставоверацa", Чеси имаће 41 посланика, а 10 посланика припадаће „средњој странци." „Лоју" пак јављају да ће Немци у будућем сабору у све имати 51 глас, а Чеси 48.

— Из Софије јављају, да су дипломатски заступници: руски, аустроугарски, инглески, немачки и румунски отпутовали у Трново Вест, да је влада дала затворити Каравелова, није истинита; Каравелов је у Трнову.

— Међу бугарском владом и мухамедовским шеик-ул-исламом у Цариграду изродила се размирица због тога, што је влада бугарска скинула неке мухамедовске муфтије у Бугарској.

— Како се инглеска горња кућа не показује наклоном, да усвоји по доњој кући прихваћени предлог о ревизији изборног реда, то се либерали инглески решили, да отпочну редовну акцију против конзервативног дома инглеских лордова.

— Између Кинеза и Француза дошло је поново до боја. Пре неки дан нападоше Кинези сасма изненадно неку омању посаду француску. Влада француска упутила је Кинезима ултиматум у ком тражи потпуну задовољштину, а уједно је заповеднику француског бродовља издала налог, да окупира Формозу или Хајнан као залогу.

Народна привреда.

(Земљорадња. — Индустрија и занатлијство. — Трговина. — Финансија. — Саобраћајна средства.)

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈОНСКЕ РАДЊЕ Стевана Костовића у Будим-Пешти

од 21. јуна (3. јула.)

Жито из Потисја	79	81	ф. 10.20	ф. 10.30
„ „ „	77	78	„ 10.—	„ 10.15
„ банатско	76	81	„ 9.80	„ 10.05
„ „	—	—	„ —.—	„ —.—
„ „	—	—	„ —.—	„ —.—
„ бачко	79	80	„ 10.15	„ 10.20
„ „	76	78	„ 10.—	„ 10.15
Жито влашко	76	78	„ 8.60	„ 9.—
„ „ по каквоћи	74	75	„ 8.30	„ 8.50
„ српско	74	—	„ 9.—	„ 9.05
„ „	—	—	„ —.—	„ —.—
Уванц-жито за март-април 1884.	—	—	ф. 9.93	„ 9.95
„ за септ.-октобар	—	—	„ 9.52	„ 9.54
Раж мађарска	—	—	„ 8.50	„ 8.70
„ влашка	—	—	„ 7.80	„ 8.—
Јечам за храну	—	—	„ 8.20	„ 8.50
„ за пиваре	—	—	„ 8.50	„ 9.—
„ влашки	—	—	„ 8.—	„ 8.25
Зоб трг. роба	—	—	„ 7.90	„ 8.10
„ фина роба	—	—	„ 8.15	„ 8.20
Уванц-зоб за март-април 1888.	—	—	„ 7.02	„ 7.04
„ за септ.-октобар	—	—	„ 6.70	„ 6.72
Проја мађарска	—	—	„ 7.25	„ 7.50
„ влашка	—	—	„ 7.75	„ 8.—
„ влашка за пролеће	—	—	„ —.—	„ —.—
Кукуруз, готова роба, банатски	—	—	„ 6.60	„ 6.65
„ „ „ влашки	—	—	„ —.—	„ —.—
„ за мај-јуни банатски	—	—	„ —.—	„ —.—
„ за јуни-јули банатски нови	—	—	„ —.—	„ —.—
Кукуруз за јули-август	—	—	„ 6.58	„ 6.60
„ за август-септембар	—	—	„ —.—	„ —.—
„ за мај-јуни 1885.	—	—	„ 6.48	„ 6.50
Репица готова роба Kohl	—	—	„ —.—	„ —.—
„ банатска	—	—	„ 12.25	„ 12.50
„ за август-септембар Kohl 1884.	—	—	„ 13.—	„ 13.¼
„ за јули-август банатска	—	—	„ —.—	„ —.—
Горушица по каквоћи	—	—	„ 6.50	„ 6.75
Мувар „ „	—	—	„ 9.—	„ 9.25
Ланено семе по каквоћи	—	—	„ 12.50	„ 13.—
Кудељно семе „	—	—	„ 14.75	„ 15.—
Бикеч по каквоћи	—	—	„ 6.50	„ 7.—
Пасуљ бели нови	—	—	„ 9.25	„ 9.75
„ „ стари	—	—	„ 7.—	„ 8.—
„ шарени	—	—	„ 6.75	„ 7.—
Погачице од репице	—	—	„ 6.—	„ 6.50
Погачице од горушице по каквоћи	—	—	„ 5.75	„ 6.—
Паприка трг. роба	—	—	„ 17.—	„ 18.—
„ фина роба	—	—	„ 45.—	„ 48.—
Мед оцеђен	—	—	„ 32.—	„ 33.—
„ вошчан	—	—	„ 29.—	„ 31.—
„ за октобар-новембар оцеђен	—	—	„ —.—	„ —.—
Восак розенауски	—	—	„ 144.—	„ 146.—
„ славонски	—	—	„ 145.—	„ 147.—
Шљиве српске гот. роба у бурадма	—	—	„ —.—	„ —.—
„ „ „ „ у џакови	—	—	„ 9.—	„ 10.—
„ „ узанц роба за нов. у бурадма			„ —.—	„ —.—
„ „ „ „ у џакови	—	—	„ 10.50	„ —.—
„ босанске гот. роба нова у бурадма			„ —.—	„ —.—
„ „ „ „ у џакови	—	—	„ 9.—	„ 10.50
„ „ узанц роба за нов. у бур.			„ —.—	„ —.—
„ „ „ „ у џакови	—	—	„ 10.75	„ —.—
Пекмез, готова роба, славонски	—	—	„ 24.—	„ 25.50
„ банатски	—	—	„ —.—	„ —.—
„ август-септембар славонски	—	—	„ 20.25	„ 20.50
Свињска маст варошка	—	—	„ 54.50	„ 55.—
„ „ сеоска роба	—	—	„ 53.—	„ 54.—
Сланина сољена варошка	—	—	„ 49.—	„ 50.—
„ „ сеоска роба	—	—	„ 47.50	„ 48.—
Шишарке прима мађарске 1882	—	—	„ 16.—	„ 17.—
„ прима мађарске 1883	—	—	„ 12.50	„ 14.—
Шишарке секунда „ 1883	—	—	„ 9.—	„ 11.—
„ прима српске 1881.	—	—	„ 15.50	„ 16.—
„ прима босанске 1883.	—	—	„ 12.—	„ 13.—
Овчије коже српске по 102 ком.	—	—	„ 131.—	„ 156.—
„ „ босан. и хрв. по 56 ком.			„ 42.—	„ 47.—
„ „ македонске по 56 ком.			„ —.—	„ —.—
Јареће нове по 102 комада	—	—	„ 80.—	„ 90.—
Јагњеће српске нове 102 ком.			„ 90.—	„ 115.—
„ нове хрватске 102 комада	—		„ 110.—	„ 120.—
Козије хрватске за 56 кила	—	—	„ 64.—	„ 67.—
„ мађарске и ердељске за 50 кила			„ —.—	„ —.—
„ српске за 56 кила	—	—	„ 63.—	„ 67.—

све без ногу и рогова са 2% шконто.

Храна. У почетку ове недеље владао је житарским радом посве чврст правац, шта више, ни лабави иноземски извештаји не могоше одвратити наше млине од њихова куповања. Како се пак најглавнији фактори — као време и извешћа о жетви — показаше касније бољим, то се јучер променио посао са готовом робом и после два дана морадоше пасти цене са 15—20 нов. Још више је упливисала ова околност на уванс-жито за јесен, које се прекјучер пазаривало по ф. 9.82 а данас већ по ф. 9.54. Кукуруз бележи чврсте цене, те како готова роба исто тако и термин поправио се са 5 нов. Зображ и јечам без икакве промене. По свој прилици овладаће мртвило житарским радом још у течају овог месеца, и опоравиће се посао тек тада, када једном узимамо једногласна извешћа о новој жетви; за сада долазе све само неједнаки гласови, те нам никако није могуће, изрећи права резултата.

Продукти. Почетком недеље одобравале се за термин шљиве оне цене, по којима се прошле недеље нудила робба и то: Српска по ф. 10.50 а босанска по ф. 10.75 те у опште владаше то мишљење, да ће скорим бити више цене. Како се пак окренуло време на боље, то се готова роба, као и термин поново јако пуди и врло је лако могуће. да ће мој идући извештај морати донети још много ниже цене. Ситне српске шљиве (готова роба) продане су у вреће од будимске железнице по ф. 8¾. Пекмез варира између ф. 20 и ф. 20.50. Репица се јако нуди, а до данас није се никако упуштало иноземство у куп и тако се има очекивати пад садањих цена

Исправак.

У белешци „о колери" у задњем броју поткрале се неке штамп. погрешке, које кваре прави смисао. У другом ставу 14. ред озго стоји: а да је „азилс" и т. д. а треба: а даје „азила" и т. д.; у истом ставу 19. ред стоји: и поливање, а треба: и неполивање; исти став 3. ред оздо стоји: захода, тровача и т. д. а треба: заход, трована Дунава. У трећем ставу 9. ред озго стоји: . . . у овој ствари одлучити, . . . а треба: у овој ствари одлучно. У четвртом ставу 8. ред озго стоји: . . . са угледним цедилом, а треба: са угљеним цедилом; исти став 17. ред озго стоји: (26 грамова и т. д. а треба: 20 грамова.)

ОГЛАСИ.

СТЕЧАЈ.

На упражњено место српског учитеља у Десци расписује се стечај. Плата је 400 фор. четири ланца ораће земље, слободан стан са огревом. Рок пријави 29. јули, када ће се и избор обавити.

Алекса Радин,
председник.

1—2

ОГЛАС.

Ђорђа пл. Боте синови стављају до знања свима црквеним општинама у Срему, да се у селу Врднику налазе саливајући ново звоно на лицу места и замољавају славне црквене општине у Срему, ако би им у звонима штогод оскудевало, да би имале доброту на нас долепотписане обратити се за времена.

У селу Врднику 5. јула 1884.

Ђорђа пл. Боте синови,
звоноливци.

1—3

СТЕЧАЈ.

Сремско-карловачка штедионица расписује овим стечај на место књиговође са годишњом платом од 1200 фор.

Од компетената иште се, да су свршили трговачке науке са добрим успехом на којој јавној трговачкој школи, да су српском и немачком језику потпуно вични и да су већ неко доба радили у личном новчаном заводу.

Молбенице са сведочбама нека се пошљу најдуже до 20. јулија п. р. потписаној управи.

Карловци 5. јулија 1884.

Управа
сремско-карловачке штедионице.

1—3

СТЕЧАЈ.

Почем је модошко српско учитељско звање због смрти бившег учитеља упражњено, расписује се стечај, услед чега сваки који жели ово звање получити, има своју молбеницу са доказима и да је у Сомбору препарандију с добрим успехом свршио, снабдети.

Рок стечаја за шест недеља од дана првог уврштења огласа у „Застави."

Молбенице имају се на црквн. школски српски одбор у Модош послати, општа је жеља лично пријавити се.

Плата је годишња: У готовом новцу 300 ф., место 4 ланца земље 60 фор., паушал за писарне потребе 10 ф., три фата тврди дрва или 30 ф., четир фата сламе или 24 фор., 30 кибли жита за леб, ¾ ланца баште у пољу осим баште код стане, слободан стан од две собе, кујне, чељадске собе, коморе, штале, шупе и полак тавана. — Од погреба где буде зват 50 новч.

У дужност му спада сву школску мушку и женску децу учити све разреде, и пофторну школу држати по постојећим прописима, такођер у цркви појати и децу пјенију обучавати. Који је у мађарском језику вичан, имаће првенство.

У Модошу 22. јуна 1884.

Георги Манојловић, перовођа. **Драгомир Гаћански,** председник.

1—3

СТЕЧАЈ.

На управљено српско учитељско место у Кечи, у Торонталској вармеђи отвара се овим стечај.

Плата је 160 ф. 4 ланца ораће земље, 26 вагона жита, 10 ф. за дрва, 3 хвата сламе и стан с баштом, 50 кр. за погреб ди буде зват.

Осим тога за перводство у црк. школ. општини 10 ф. и башта са детелином посејана.

Проситељи имају своје нуждним сведочбама снабдевене молбенице за 4 недеље дана од 1. огласа подписаној општини поднети.

Из седнице српског местног школског одбора у Кечи 20 јуна 1884. држане.

Јован Поповић,
парох и председник.

2—3

СТЕЧАЈ.

Овим се отвара на учитељско место у Калаву (код Будим-Пеште) стечај. Плата учитељска састоји се: 300 ф. од општине, 50 ф. за накнаду пашњака, 42 ф. за црквн. благајне у име појења, 12 ф. као скупшт. перовођа, њиву такс звану „кулусиште" за коју добити може годишње најмање 20 ф. аренде, 40 ф. прихода поред свештеника, два хвата тврди дрва слободан стан са баштом.

Проситељи нека своје добро инштруиране молбенице најдаље до 1. Августа т. г. овоместном школ. одбору пошљу.

Из седнице местног школ. одбор држане у Калаву (via Budapest) 17. Јунија 1884. год.

П. Станичков перовођа. **К. Николић** парох и председник.

2—3

СТЕЧАЈ.

На управљено место учитеља на срп. веров. основној школи у Вел. Гају овим се стечај расписује.

Плата је следећа: годишње 200 ф. ау. вр. у готовом, три хвата дрва, 24 меци жита, 24 меци кукуруза, 4 ланца ораће земље, 5 ф. паушал, слободан стан с баштом и сламе за огреву.

Учитељ треба да је сомборску препарандију добрим успехом свршио.

Рок стечаја за шест недеља од дана првог уврштења.

Молбенице имају се слати српској православној црквено-школ. општини у Вел. Гају. — Првенство при избору имаће они, који се буду лично општини пријавили.

Из седнице црквено-школ. општине у Вел. Гају 15 јуна 1884.

Жива Пајић, перовођа. **Голуб Максимов,** председник.

3—3

ОБЈАВА.

Илочка деоничка среска штедиона у Илоку прима улоге на укамаћење и плаћа 7% годишње камате.

УПРАВА.

1—5

МЕШОВИТА ТРГОВИНА СТЕВАНА ВОЈНОВИЋА у Јарковцу

потребује једног млађег помоћника и једног шегрта, који одма ступити могу.

1—3

ТРГОВИНА МЕШОВИТОГ ЕСПАПА СТЕВАНА ИЛИЋА у Футогу

потребује једног од млађих спомоћника. Мануфактуристе имају првенство.

1—3

Одговорни уредник Тоша Бекић.

Српска штампарија дра Светозара Милетића.